T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ

ESAS NO : 2018 / 487
KARAR NO : 2018 / 567
KARAR TR : 22.10.2018

ÖZET : Ağır ceza mahkemesince yapılan mahsup işleminin, mahkeme tarafından zamanında infaza bildirilmemesi nedeniyle, davacının haksız yere yakalanarak cezaevinde kaldığı iddiası ile açılan manevi tazminat davasının, ADLİ YARGI YERİNDE görülmesi gerektiği hk..

K A R A R

Davacı : H. E.
Vekili : Av. V.Ö.
Davalı : 1.Maliye Hazinesi (Adli Yargıda)
Vekili : Av. U.E. Ç.
2.Adalet Bakanlığı (İdari Yargıda)

O L A Y : Davacı vekili dilekçesinde; müvekkilinin aldığı ve kesinleşen 10 aylık hapis cezasını yattığı bir başka dosyadan mahsup etmiş olduğunu, 19.03.2013 tarihli mahsup kararı sisteme işlenmediği için, daha doğrusu mahsup yapan mahkeme tarafından infaz bürosuna bildirilmediği için müvekkilinin haksız yere Cuma gecesi gözaltına alınarak cezaevine gönderildiğini, 2 günlük hafta sonunu cezaevinde geçirdiğini, pazartesi mesainin açılması ile birlikte işlemlerinin yapılmasıyla serbest kalabildiğini; müvekkilinin ceza aldığı ve kesinleşen dosyasında yargılama aşamasında yattığı süre ile başka bir dosyasında mahsup ettiği süre aldığı cezanın infazını-şartla salıverme süresini-fazlası ile karşılanmasına rağmen, yapılan mahsup işleminin mahkeme tarafından zamanında infaza bildirilmemesi nedeniyle müvekkilinin haksız ve hukuka aykırı olarak yakalanıp tutuklandığını; mahsup işleminin zamanında infaza bildirilmesi halinde bu durumun yaşanmayacağını; idarenin yanlış ve eksik kararının müvekkilin haksız yere cezaevinde yatmasına ve mağdur olmasına yol açtığını; CMK 141.maddeden yazılan koruma tedbirleri nedeniyle tazminat istemenin koşullarının oluştuğunu ifade ederek; 5.000 TL. manevi tazminatın, gözaltına alınma tarihi itibariyle yasal faizi ile birlikte davalıdan tahsili istemiyle Maliye Hazinesine karşı adli yargıda dava açmıştır.

Mersin 4.Ağır Ceza Mahkemesi; 9.5.2013 gün ve E:2013/131, K:2013/139 sayı ile, uyuşmazlığın esasını inceleyerek "(…)Davacı H. E. vekili tarafından davacı H.'in Adana 6.Ağır Ceza Mahkemesinin 2008/7 esas 2010/328 karar sayılı dosyasından 3713 sayılı yasanın 7/2 maddesi gereğince kesinleşmiş 10 ay hapsine mahkumiyeti nedeniyle bu hükmün infaza verilmesi esnasında aynı mahkemenin 19/03/2013 tarihli mahsup kararındaki sürenin bu hükmün infazındaki ceza süresini karşılamasına rağmen söz konusu mahsup kararının zamanında infaza bildirilmemesi nedeniyle 20/04/2013 günü gözaltına alınıp 22/04/2013 gününde serbest bırakılması dolayısıyla açılan manevi tazminat davasının; Ceza Muhakemesi Kanununun 141.maddesinin tamamında ve özellikle 1-a fıkrasında suçun soruşturması ve kovuşturması esnasında kanunlarda belirtilen koşullar dışında yakalanan, tutuklanan veya tutukluluğun devamına karar verilenlerin tazminat davası açabileceği belirtilmekle davacı H.'in kovuşturma ve soruşturma safhasında değil de infaz aşamasında mahsup kararının zamanında bildirilmemesi nedeniyle ceza infaz kurumuna alınması nedeniyle açılan manevi tazminat davasının yasal şartlar bulunmadığından REDDİNE(…) karar vermiş, bu karar davacı vekilince temyiz edilmiştir.

Yargıtay 12. Ceza Dairesi: "(…)Tazminat istemine ilişkin CMK'nın 141. maddesinde "suç soruşturması ve kovuşturması sırasında" gerçekleşen koruma tedbirlerindeki hukuka aykırılıklar yönünden bu kanun hükümlerine göre tazminat istenebileceği ve madde metninde bu aykırılıkların tahdidi şekilde sıralandığı, infaz aşamasında meydana gelen hukuka aykırılıkların madde kapsamında bulunmadığı bu yöndeki hukuka aykırılıkların Uyuşmazlık Mahkemesinin 19.03.1993 tarih ve 1993/6 Esas ve 1993/5 sayılı kararında da belirtildiği üzere, idari yargı görev alanında kaldığı ve bu mahkemeler önünde tazminat isteminde bulunulabileceği gözetilip; görevsizlik kararı verilmesi yerine, yargılamaya devamla yazılı şekilde davanın reddine karar verilmesi(…)" nin kanuna aykırı olduğu gerekçesiyle hükmün bozulmasına karar vermiştir.

MERSİN 4.AĞIR CEZA MAHKEMESİ: 12.3.2015 gün ve E: 2015/35, K:2015/53 sayılı kararı ile, bozma ilamına uyarak bozma ilamındaki gerekçelerle davanın görev nedeniyle reddine karar vermiş ve verilen karar itiraz edilmeksizin kesinleşmiştir.

Davacı vekili bu kez, aynı istemle Maliye Hazinesi aleyhine idari yargı yerinde dava açmış; Mahkeme husumetin Adalet Bakanlığı olarak düzeltilmesine karar vermiştir.

Mersin 1.İdare Mahkemesi:15.6.2016 gün ve E:2015/883, K:2016/854 sayı ile, uyuşmazlığın esasını inceleyerek tazminat isteminin kabulüne karar vermiş; itiraz edilmesi üzerine Konya Bölge İdare Mahkemesi 4.İdari Dava Dairesi: 6.2.2018 gün ve E:2016/1769, K:2018/199 sayı ile, mevzuat hükmünün değerlendirilmesinden; suç soruşturması veya kovuşturması sırasında kişisel kusur, haksız fiil veya diğer sorumluluk hâlleri de dâhil olmak üzere hâkimler ve Cumhuriyet savcılarının verdikleri kararlar veya yaptıkları işlemler nedeniyle Devlet aleyhine açılan tazminat davalarının, zarara uğrayanın oturduğu yer ağır ceza mahkemesinde ve eğer o yer ağır ceza mahkemesi tazminat konusu işlemle ilişkili ise ve aynı yerde başka bir ağır ceza dairesi yoksa, en yakın yer ağır ceza mahkemesinde karara bağlanacağı gerekçesiyle; davacının hukuka aykırı olarak gözaltına alınarak 3 gün cezaevinde tutuklu kalmasında oluşan 5.000,00-TL manevi zararın yasal faizi ile birlikte tazmini istemiyle açılan davanın görüm ve çözümünde adli yargının görevli olduğuna ve Mersin 1. İdare Mahkemesi'nin 15/06/2016 gün ve E:2015/883, K:2016/854 sayılı kararının bozulmasına karar vermiştir.

MERSİN 1.İDARE MAHKEMESİ: 12.6.2018 gün ve E:2018/570 sayı ile, "(…)17/12/2004 tarih ve 25673 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun, "Tazminat istemi" başlıklı 141. maddesinde, "(1) Suç soruşturması veya kovuşturması sırasında;

a) Kanunlarda belirtilen koşullar dışında yakalanan, tutuklanan veya tutukluluğunun devamına karar verilen,

b) Kanunî gözaltı süresi içinde hâkim önüne çıkarılmayan,

c) Kanunî hakları hatırlatılmadan veya hatırlatılan haklarından yararlandırılma isteği yerine getirilmeden tutuklanan,

d) Kanuna uygun olarak tutuklandığı hâlde makul sürede yargılama mercii huzuruna çıkarılmayan ve bu süre içinde hakkında hüküm verilmeyen,

e) Kanuna uygun olarak yakalandıktan veya tutuklandıktan sonra haklarında kovuşturmaya yer olmadığına veya beraatlerine karar verilen,

f) Mahkûm olup da gözaltı ve tutuklulukta geçirdiği süreleri, hükümlülük sürelerinden fazla olan veya işlediği suç için kanunda öngörülen cezanın sadece para cezası olması nedeniyle zorunlu olarak bu cezayla cezalandırılan,

g)Yakalama veya tutuklama nedenleri ve haklarındaki suçlamalar kendilerine, yazıyla veya bunun hemen olanaklı bulunmadığı hâllerde sözle açıklanmayan,

h) Yakalanmaları veya tutuklanmaları yakınlarına bildirilmeyen,

i)Hakkındaki arama kararı ölçüsüz bir şekilde gerçekleştirilen,

j) Eşyasına veya diğer malvarlığı değerlerine, koşulları oluşmadığı halde elkonulan veya korunması için gerekli tedbirler alınmayan ya da eşyası veya diğer malvarlığı değerleri amaç dışı kullanılan veya zamanında geri verilmeyen,

k) (Ek: 11/4/2013-6459/17 md.) Yakalama veya tutuklama işlemine karşı Kanunda öngörülen başvuru imkânlarından yararlandırılmayan,

(2)Kişiler, maddî ve manevî her türlü zararlarını, Devletten isteyebilirler.

Birinci fıkranın (e) ve (f) bentlerinde belirtilen kararları veren merciler, ilgiliye tazminat hakları bulunduğunu bildirirler ve bu husus verilen karara geçirilir.

(3)(Ek: 18/6/2014-6545/70 md.) Birinci fıkrada yazan hâller dışında, suç soruşturması veya kovuşturması sırasında kişisel kusur, haksız fiil veya diğer sorumluluk hâlleri de dâhil olmak üzere hâkimler ve Cumhuriyet savcılarının verdikleri kararlar veya yaptıkları işlemler nedeniyle tazminat davaları ancak Devlet aleyhine açılabilir.

(Ek: 18/6/2014-6545/70 md.) Devlet, ödediği tazminattan dolayı görevinin gereklerine aykırı hareket etmek suretiyle görevini kötüye kullanan hâkimler ve Cumhuriyet savcılarına bir yıl içinde rücu eder." hükmüne, "Tazminat isteminin koşulları" başlıklı 142. maddenin 1. ve 2. fıkrasında ise, "(1) Karar veya hükümlerin kesinleştiğinin ilgilisine tebliğinden itibaren üç ay ve her hâlde karar veya hükümlerin kesinleşme tarihini izleyen bir yıl içinde tazminat isteminde bulunulabilir.

(2) İstem, zarara uğrayanın oturduğu yer ağır ceza mahkemesinde ve eğer o yer ağır ceza mahkemesi tazminat konusu işlemle ilişkili ise ve aynı yerde başka bir ağır ceza dairesi yoksa, en yakın yer ağır ceza mahkemesinde karara bağlanır." hükmüne yer verilmiştir.

(…)

Dava dilekçesinin ve Mersin 4. Ağır Ceza Mahkemesi'nin E:2015/35 sayılı esasına kayıtlı dava dosyasının incelenmesinden; davacının hukuka aykırı olarak gözaltına alınarak 3 gün cezaevinde tutuklu kaldığından bahisle 5.000,00.-TL manevi tazminat davası açtığı, anılan Mahkeme'nin 12.03.2015 günlü ve E:2015/35, K:2015/53 sayılı kararı ile verilen görevsizlik kararının 14.04.2015 tarihinde kesinleşmesi üzerine de, bakılmakta olan davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

Yukarıda yer alan mevzuat hükmünün değerlendirilmesinden; suç soruşturması veya kovuşturması sırasında kişisel kusur, haksız fiil veya diğer sorumluluk hâlleri de dâhil olmak üzere hâkimler ve Cumhuriyet savcılarının verdikleri kararlar veya yaptıkları işlemler nedeniyle Devlet aleyhine açılan tazminat davalarının, zarara uğrayanın oturduğu yer ağır ceza mahkemesinde ve eğer o yer ağır ceza mahkemesi tazminat konusu işlemle ilişkili ise ve aynı yerde başka bir ağır ceza dairesi yoksa, en yakın yer ağır ceza mahkemesinde karara bağlanacağı sonucuna varılmaktadır.

Bu durumda, davacının hukuka aykırı olarak gözaltına alınarak 3 gün cezaevinde tutuklu kalmasında oluşan 5.000,00-TL manevi zararın yasal faizi ile birlikte tazmini istemiyle açılan davanın görüm ve çözümünde adli yargı yerinin görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, Mersin 4. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 12/03/2015 günlü ve E:2015/35, K:2015/53 sayılı kararı ile verilen görevsizlik kararının kesinleşmesi üzerine Mahkememizde E:2018/570(Bozma öncesi E:2015/883) esas sayılı dosya ile açılan davada görevsiz olduğumuz sonucuna varıldığından, 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanununun 19. maddesi uyarınca görevli yargı yerinin belirlenmesi için Uyuşmazlık Mahkemesi'ne başvuru yapılmasına, Uyuşmazlık Mahkemesi'nden karar gelinceye kadar dava hakkında karar verilmesinin

ertelenmesine…" karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE:

Uyuşmazlık Mahkemesi'nin, Hicabi DURSUN'un Başkanlığında, Üyeler: Şükrü BOZER, Mehmet AKSU, Birol SONER, Süleyman Hilmi AYDIN, Aydemir TUNÇ ve Nurdane TOPUZ'un katılımlarıyla yapılan 22.10.2018 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre, İdare Mahkemesi'nce anılan Yasa'nın 19. maddesinde öngörülen usul ve yönteme uygun biçimde başvuruda bulunulduğu anlaşılmaktadır. Usule ilişkin herhangi bir noksanlık görülmediğinden görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raporlör-Hakim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, yapılan mahsup işleminin mahkeme tarafından zamanında infaza bildirilmemesi nedeniyle davacının haksız yere yakalanarak cezaevinde kaldığı iddiası ile manevi tazminat istemiyle açılmıştır.

5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 'Mahsup" başlıklı 63.maddesinde; "(1) Hüküm kesinleşmeden önce gerçekleşen ve şahsi hürriyeti sınırlama sonucunu doğuran bütün haller nedeniyle geçirilmiş süreler, hükmolunan hapis cezasından indirilir. Adlî para cezasına hükmedilmesi durumunda, bir gün yüz Türk Lirası sayılmak üzere, bu cezadan indirim yapılır."hükmüne yer verilmiştir.

Diğer taraftan, 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun'un amacı, Kanun'un 1.maddesinde de belirtildiği üzere ceza ve güvenlik tedbirlerinin infazına ilişkin usul ve esasları düzenlemektir. Kişi hakkında verilmiş olan bir mahkumiyet ilamının infaz edilebilmesi için temel şart ise 4.maddede de belirtildiği gibi bu mahkumiyet ilamının kesinleşmiş olmasıdır.

Kesinleşen mahkumiyet ilamına ilişkin olarak, infazın dayanakları ve infaz işlemini kimin takip edeceği ise Kanun'un 5.maddesinde düzenlenmiştir. 5.maddede; "Mahkeme, kesinleşen ve yerine getirilmesini onayladığı cezaya ilişkin hükmü Cumhuriyet Başsavcılığına gönderir. Bu hükme göre cezanın infazı Cumhuriyet savcısı tarafından izlenir ve denetlenir." hükmü yer almakta olup, böylece Mahkemece kesinleştirmesi yapılarak yerine getirilmesi onaylanan mahkumiyet ilamının ilgili Cumhuriyet başsavcılığına gönderilmesinden sonra, ilamın infazının Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından yerine getirileceği belirtilmiştir.

Bu bağlamda, aynı Kanunun "Hükümlülerin Ceza İnfaz Kurumlarına Kabul İşlemleri" üst başlığı altında, "Cumhuriyet Başsavcılığınca yapılacak işlemler" başlıklı 20. Maddesinde; " (1) Hapis cezasını içeren kesinleşmiş mahkûmiyet kararları, mahkemece, hangi hükümlü ve hangi cezanın infazına ilişkin olduğu açıkça belirtilmek suretiyle Cumhuriyet Başsavcılığına verilir.

(2) Cumhuriyet Başsavcılığınca infaz defterine kaydedilen ilâmdaki cezanın süresi gözetilerek hükümlü hakkında çağrı kâğıdı veya yakalama emri çıkarılır.

(3) Çağrı kâğıdı, hükümde gösterilen adrese tebliğ edilir. Hükümlü, adres değişikliklerini mahkemeye veya Cumhuriyet Başsavcılığına bildirmekle yükümlüdür. Aksi hâlde hükümde gösterilen adreste yapılan tebligat geçerlidir.

(4) Hükümlüye, Cumhuriyet Başsavcılığınca düzenlenen ceza infaz kurumuna alındığı ve salıverileceği tarih ile ceza süresini ve cezanın hangi hükme ilişkin bulunduğunu belirten bir belge verilir.'' hükmü yer almaktadır.

Öte yandan; Cumhuriyet Başsavcılıkları İle Adli Yargı İlk Derece Ceza Mahkemeleri Yazı İşleri Hizmetlerinin Yürütülmesine Dair Yönetmeliğin "İnfaz kaydı" başlıklı 23.maddesinde, "(1) Mahkeme ilâmlarının infazına ilişkin işlemlerin safahatının işlendiği kayıttır. (2) Bu kayıt; sıra numarası, hükümlünün kimlik bilgileri, ilâmı veren mahkeme, ilâmın tarih ve numarası, ilâmın geldiği tarih, Cumhuriyet başsavcılığı esas numarası, hükmün özeti, evvelce gözaltında ve tutuklu kalmışsa salıverilme ve tahliye tarihi, ceza infaz kurumuna girdiği ve çıktığı tarih ile saat, muhafaza tedavi ve tedbirinin uygulanmaya başlandığı ve sona erdiği tarih, ceza bildirme, tali karar ve yerine getirme fişlerinin gönderildiği tarih ile düşünceler sütunlarını içerir. (3) Bir hüküm ile aynı şahıs hakkında hürriyeti bağlayıcı ceza, adlî para cezası ve güvenlik tedbirine birlikte hükmedilmesi hâlinde, bu cezaların her biri ile güvenlik tedbirlerine ait ilâmlar ayrı ayrı numaralara kaydedilir. (4) Gereken hâllerde infaz kaydı; ağır ceza, asliye ceza, sulh ceza, icra, 12/4/1991 tarihli ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanununun 10 uncu maddesi ile görevli ağır ceza mahkemesi ilâmları, taşra ilâmları ve çocuklar hakkında ilgili mahkemelerce verilen ilâmlar ayrı ayrı gruplanabilir. Adlî para cezasına ilişkin ilâmlar, 3/7/2005 tarihli ve 5395 sayılı Çocuk Koruma Kanununa, 13/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanuna, 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 57 nci maddesine göre verilen, muayene ve tedavi kararları ile dâhilî ve haricî ilâmlar hakkında da müstakil bir kayıt tutulabilir. (5) Mahsup işlemi yapıldığında bu durum ilgili mahkeme dosyasının safahatına otomatik olarak şerh düşülür." denilmek sureti ile infaz kaydının ve mahsup işleminin hangi istem üzerine ne şekilde düzenleneceği kaleme alınmıştır.

Dosyalar kapsamında yapılan incelemede; Adana 6.Ağır Ceza Mahkemesinin, 19.3.2013 gün ve E:2008/7, K:2010/328 sayılı "Mahsup Kararı"nda; davacı/hükümlü H.E.'nun müvekkilinin verdiği dilekçe ile, hükümlünün Mahkemelerinin E:2008/253 K:2009/119 sayılı karar dosyasında tutuklu kaldığı sürelerin, Mahkemelerinin E:2008/7 K:2010/328 sayılı ilamından mahsup edilmesini talep ettiği; adıgeçenin, Mahkemelerinin E:2008/7, K:2010/328 sayılı ilamı ile Terör Örgütü Propagandası Yapmak suçundan 10 ay hapis ve Silahlı Terör Örgütüne Üye Olma suçundan 10 ay hapis cezası ile cezalandırıldığı, Yargıtay 9.Ceza Dairesinin 2012/5710 sayılı ilamı ile silahlı terör örgüte üye olma suçundan verilen 10 ay hapis cezasının onanmasına, terör örgütü propagandası yapmak suçundan verilen cezanın düşmesine karar verildiği, hükümlünün 10 ay hapis cezasının infazı için Adana C.Başsavcılığına verildiği, Mahkemelerinin

20/07/2012 tarihli ek kararı ile hükümlünün 10 ay hapis cezasının infazının durdurulmasına karar verildiği; yine Mahkemelerinin E:2008/253, K:2009/119 sayılı ilamı ile silahlı terör örgütüne üye olma suçundan 6 yıl 3 ay hapis, terör örgütü propagandası yapmak suçundan 10 hapis cezası ile cezalandırıldığı, hükümlünün bu dosyadan 20/10/2008 tarihinde göz altına alındığı, 21/10/2008 tarihinde tutuklandığı ve 28/04/2009 tarihinde tahliyesine karar verildiği, dosyanın temyiz edilerek Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına gönderildiği; 5237 sayılı TCK.nun 63.maddesine göre hüküm kesinleşmeden önce gerçekleşen ve şahsî hürriyeti sınırlama sonucunu doğuran bütün haller nedeniyle geçirilmiş sürelerin, hükmolunan hapis cezasından indirildiği, bu hali ile mahsup koşullarının oluştuğunun anlaşıldığı gerekçesiyle; "1. Hükümlü HÜSEYİN EROĞLU'nun infazına devam ettiği mahkememizin 2008/7 esas 2010/328 karar sayılı ilamı ile verilen 10 ay hapis cezasından yine mahkememizin 2008/253 esas 2008/601 karar sayılı dosyasında 20/10/2009 gözaltı tarihi ile 21/10/2008- 28/04/2009 tarihleri arasındaki tutuklulukta kaldığı sürenin 5237 sayılı TCK'nın 63. maddesi gereğince MAHSUBUNA,

2. Kararın hükümlü müdafine tebliğine,

3-Hükümlü hakkında mahkememizin 2008/7 esas 2010/328 sayılı karar dosyasının 6352 sayılı yasa kapsamında değerlendirmek üzere mahkememizin 2012/217 esasına kaydedildiği, infaz evraklarının bila infaz mahkememize teslim edildiği anlaşıldığından mahkememizin 2012/217 esas 2012/318 sayılı karar dosyasının kesinleşmesine müteakip mahsup kararının eklenerek birlikte infaza verilmesine,

4.Kararın mükerrer mahsubun önlenmesi açısından Yargıtayda bulunan Mahkememizin 2008/253 esas 2009/119 karar sayılı dosyasına eklenmesine,

Dair dosya üzerinde yapılan incelemede C.Savcısının mütaasına uygun olarak, 7 günlük süre içinde mahkememize verilecek dilekçe ile Adana 7. Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığı'na itiraz hakkı olmak üzere…" karar verildiği; daha sonra davacı vekili tarafından; müvekkilinin ceza aldığı ve kesinleşen dosyasında yargılama aşamasında yattığı süre ile başka bir dosyasında mahsup ettiği süre aldığı cezanın infazını-şartla salıverme süresini-fazlası ile karşılanmasına rağmen, yapılan mahsup işleminin mahkeme tarafından zamanında infaza bildirilmemesi nedeniyle müvekkilinin haksız ve hukuka aykırı olarak yakalanıp tutuklandığını iddia ederek; 5.000 TL. manevi tazminatın, gözaltına alınma tarihi itibariyle yasal faizi ile birlikte davalıdan tahsili istemiyle dava açıldığı anlaşılmıştır.

Konuya ilişkin mevzuat hükümleri ile somut olaş birlikte irdelendiğinde; davacının adli yargı mercilerinde yapılan yargılanmaları sonucunda hüküm giymesi, tutuklu kalması, bilahare tutuklu kaldığı sürelerin, yine adli yargı yerince 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun ilgili hükmü gereğince, mahsup kararı verilmek suretiyle hüküm altına alınmasının söz konusu olduğu; yine, infaza ilişkin Cumhuriyet Savcılarının görev ve sorumluluklarının gerek 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunda gerekse de Cumhuriyet Başsavcılıkları İle Adli Yargı İlk Derece Ceza Mahkemeleri Yazı İşleri Hizmetlerinin Yürütülmesine Dair Yönetmelikte düzenlendiği; bu bağlamda, davacının; yapılan mahsup işleminin mahkeme tarafından zamanında infaza bildirilmemesi nedeniyle haksız olarak gözaltına alındığı ve cezaevinde kaldığı iddiasının ve bundan kaynaklanan zararın tazmini isteminin de adli yargı mercii tarafından değerlendirilmesi gerektiği; Ağır Ceza Mahkemesi tarafından verilen kararın ve devamında tesis edilen uygulama işlemi/ya da işlemlerinin birer idari işlem olarak kabulüne hukuken imkan bulunmadığı sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, davanın görüm ve çözümünde adli yargı görevli olduğundan, Mersin 1. İdare Mahkemesi'nin başvurusunun kabulü ile, Mersin 4.Ağır Ceza Mahkemesinin 12.3.2015 gün ve E: 2015/35, K:2015/53 sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç :Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Mersin 1. İdare Mahkemesinin BAŞVURUSUNUN KABULÜ ile, Mersin 4.Ağır Ceza Mahkemesinin 12.3.2015 gün ve E: 2015/35, K:2015/53 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 22.10.2018 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Hicabi	Şükrü	Mehmet	Birol
DURSUN	BOZER	AKSU	SONER

Üye	Üye	Üye
Süleyman Hilmi	Aydemir	Nurdane
AYDIN	TUNÇ	TOPUZ